

Sygn. akt V CNP 67/07

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi W. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w C.

z dnia 22 września 2005 r., w sprawie z powództwa A. B. i P.B.

przeciwko W. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 kwietnia 2007 r.

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem z dnia 22 września 2005 r. Sąd Okręgowy w C. oddalił apelację pozwaną od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 16 marca 2005 r.

Pozwana wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu a *limine*. Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez pozwaną W. M., a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Ponadto skarga nie spełnia wszystkich wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn skarga jest niedopuszczalna. W konsekwencji należało ją odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).